ეროვნული ბიბლიოთეკა

გ უ ლ მ ა გ უ ლ ი ი ც ნ ო

გერმანელი ფაშისტები თანამედ-როვე კულტურის მამოძრავებელ ერად თვლიან იმ ერს, რომელიცუფრო იმპერიალისტურ მიზნებს ისახავს. ასეთ ერად შორეულ აღმოსავ-ლეთში მათ მიაჩნიათ იაპონია.

მოწაფე: — იაპონია შორეულ აღმოსავლეთში მდებარე სახელმწიფოა.

გერმანელი ფაშისტი: — რაო?! შორეული კი არა, ჩვენი ახლობელი და ნათესავია, — არიელთა მოდგმის ბრწყინვალე შთამომავალი!

ნიანგ

დეკემბერი, 1934 წ. № 27. ფასი 40

„გამარჯვებულნი"

ეროვნული ბიბლიოთეკა

გომინდანელი გენერლები შეუწყვეტლად გზავნიან პატაკებს ნანკინის ჯარების გამარჯვების შესახებ. მაგრამ საკვირველი ისაა, რომ ხშირად, როგორც კი ქვეყნდება ცნობა ნანკინელების ერთ ადგილზე გამარჯვების შესახებ, იმავე დროს მოდის ცნობა იმის შესახებ, რომ წითლებმა ხელში ჩაიგდეს ახალი ტერიტორია, რომ კომუნისტური არმიები წინ მიიწევენ აღმოსავლეთით—ფუძიანისაკენ, სამხრეთით—გუანდუნისაკენ და დასავლეთით—ხუნანის და სიჩუანისაკენ.

(ამერიკელ ჟურნალისტის, ლილიკოს წერილიდან).

გომინდანელი გენერალი ჩონ-ჩორი, რომელიც საბჭოთა ჩინეთის წითელი არმიის წინააღმდეგ მომქმედ ნაწილებს ხელმძღვანელობდა, საველე შტაბში ბამბუკის მაგიდასთან მიმჯდარი რუქას ჩასჩერებოდა. მან გუშინ ამ რუქაზე (მხოლოდ მის წინ გადაშლილ რუქაზე) „წაართვა" წითლებს რამდენიმე უაღრესი სტრატეგიული მნიშვნელობის ტერიტორია და ახლა კიდევ ახალი სტრატეგიული პუნქტების „ხელში ჩაგდების" გეგმას ადგენდა. ასეთი „გეგმის" შედგენა აუცილებლად საჭირო იყო ნანკინში შესაფერი პატაკის გასაგზავნად. ჩონ-ჩორმს უცებ თავი აილო და საველე ტელეფონის ყურმილს ხელი წაავლო.

—გელაპარაკებათ გენერალი ჩონ-ჩორი. გესმით?! თქვენთან ლაპარაკობს გენერალი ჩონ-ჩორი!

არავინ პასუხობდა.

— რაშია საქმე?—შეეკითხა გენერალი ჩონ-ჩორი მასთან შემოსულ ადიუტანტს.

— საველე ტელეფონი წითელი არმიის მზვერავების მიერ დაშლილია და მომქმედ ნაწილებს და შტაბს შორის კავშირი გაწყვეტილია.

— კიდევ შემოგვეპარიენ წითლები?! მე მაგათ ვუჩვენებ! — დაიძახა გაბრაზებულმა გენერალმა და გათხელებული ულვაშები „ოჩხამურის ქინკასავით" აებუძგა.

ადიუტანტი გავიდა, მაგრამ ცოტა ხნის შემდეგ ისევ დაბრუნდა და მოახსენა:

— წითლებმა დაიკავეს სოფელი ლი-ლი.

— მე მაგათ ვუჩვენებ!—წარმოსთქვა ისევ ჩონ-ჩორმა.

რამდენიმე წუთის შემდეგ ადიუტანტი ისევ შემოვიდა და მოახსენა:

— წითლებმა დიკავეს სოფელი ახ-ში;

— მე მაგათ ვუჩვენებ!—წარმოსთქვა უფრო დაწეული ტონით ჩონ-ჩორმა.

ცოტა ხნის შემდეგ ისევ მოახსენეს:

— წითლემბა დაიკავეს სოფელი რე ვა-ზე, ხელთ იგდეს ჩვენი არტილერია და ყუმბარები, დაატყვევს 500 ჯარისკაცი. ტყვე - ჯარისკაცები წითლებს შეუერთდენ.

— მეე.. მაგგგ...ათ ვუჩ...ვენებ..;

— „არ იშლიდა" ჩონ-ჩორი;

ნახევარი საათის შემდეგ ადიუტანტი ისევ შემოვიდა და ისევ მოახსენა:

— წითლებმა გაანადგურეს ჩვენი ორი ათასეული და ქალაქ სკვანჩისაკენ მიიწევენ.

— ჩქარა მოასწარი პატაკის გაგზავნა გომინდანის ცეკას და ნანკინის არმიის მთავარ შტაბისადმი!...

— რა დროს პატაკის შედგენაა, თქვენო ბრწყინვალებავ, თუ არ გავასწარით, წითლები ზურგიდან გვივლიან. მათ მოსაზღვრე სოფლების გლეხებიც აუჯანყებიათ ჩვენს წინააღმდეგ და უკან დასახევი გზები გადაგვეჭრება!..

— მე უკვე შევადგინე. ჰა, წაიღე! სასწრაფოდ უპატაკე ნანკინს. ამ ბრძანების შესრულებისთანავე გაეცი ბრძანება ჩვენი გადარჩენილი ნაწილების მწყობრად უკანდახევის შესახებ.

—:—

როდესაც წითლებისაგან განადგურებული ჩონ-ჩორის რაზმები უკან „მწყობრად იხევდენ", ნანკინში გომინდანური პრესა ფრონტიდან მიღებულ პატაკის თანახმად შავი ასოებით საქვეყნოდ აცხადებდა გენერალ ჩონ-ჩორის უძლეველი არმიის წითლებზე მორიგი გამარჯვების შესახებ:

„ჩვენი არმიის მოწინავე რაზმები შეიჭრენ წითლების ბანაკში და, კომუნისტური ბანდები იძულებული გახდენ უკან დაეხიათ. წითლების ზურგში გლეხების აჯანყება მიფეთქა. ჩვენმა ძლევამოსილმა ლაშქარმა აიღო ქალაქი ალ-ჩუ და წარმატებით მიიწევს ქალაქ ბალჩუსაკენ".

ქონდარი.

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

რაც მოგივა დავითაო, ყველა შენი თავითაო

ნახ. ლურიეხი.

საგზაო სექციის წევრი: —საბჭომდი რომ მიმეღწია, ისეთ მოხსენებას გავაკეთებდი, ჩვენი სექციის მუშაობის შესახებ, რომ ხელახლა ამირჩევდენ, მაგრამ ეს ტლაპო, როგორ გავცურო?!. არ შემიძლია!.. მშვიდობით, ჩემო ძვირფასო კანდიდატურავ!

1934 და 1935

საათის ისრები თორმეტს უახლოვდებოდნენ, როცა შუაღამით მოხუცი 1934 წელი ავად გახდა

— მომიყვანეთ ჩემი პირმშო 1935 წელი!— უთხრა მომაკვდავმა მსახურს.

დარბაზში მალე შემოვიდა მშვენიერი ჭაბუკი.

— ბუნების კანონია, ჩემო პირმშოვ, რომ მამა კვდება და შვილი რჩება, ცოცხლობს და განაგრძობს ბრძოლას არსებობისთვის. კარგი მერმისთვის!— უთხრა მომაკვდავმა 1934 წელმა თავის პირმშოს —1935 წელს.

და ამ ლაპარაკის დროს მოხუცს, იქა-აქ შერჩენილი სამიოდე კბილიდან, ერთი ჩამოუვარდა. პირმშომ მხოლოდ ახლა შენიშნა, რომ მოხუცს კბილები სულ ჩაცვენილი ჰქონდა.

— ნუ თუ სიბერემ აღარ შეგარჩინა კბილები?—ჰკითხა მან მშობელს.

— ჰო, სიბერემაც იცის კბილების ჩაცვენა. მაგრამ მე სულ სხვა მიზეზით აღარ შემრჩა კბილები.

— რა მიზეზით?

— შვილო, მთელი წლის განმავლობაში კბილებით მეჭირა მშვიდობიანობა, და ამან ჩამიცვინა ყველა კბილები... როგორც იყო შენამდე მოვიყვანე, ან უფრო სწორად, მოვათრიე შენამდე მშვიდობიანობა...

— განა მშვიდობიანობაა ომი მანჯურიაში? ომი სამხრეთ ამერიკაში ბოლივიასა და პარაგვაის შორის? ომი საუდიესა და იემენს შორის? და კიდევ რამდენი?

— შენი შენიშვნა სამართლიანია, მაგრამ მე ვლაპარაკობ მსოფლიო ომზე, რომლისთვისაც კაპიტალისტური ქვეყნები გაფაციცებით ემზადებიან. აი ასეთი ომი, ავაცდინე ქვეყანას. მსოფლიო ომის ოცი წლისთავზე, მომიხდა ყოფნა. მსოფლიო ფაშიზმი ცდილობდა, რომ ოცი წლის თავზე ისევ ყოფილიყო ომის ცეცხლში გახვეული ქვეყნიერება, მაგრამ, როგორც ვთქვი, ჩემს დროს ეს ვერ მოახერხეს.

— როგორ მიაღწიე მამა ჩემო ამას?

— უმთავრესად საბჭოთა კავშირის მშვიდობიანობის პოლიტიკით.

აქ უკვე საათის თორმეტმა დაჰკრა.

— წინ ახალი გამარჯვებით შემკული, ბედნიერი ცხოვრებისაკენ!—უთხრა პირმშოს 1934-მა წელმა და 1935 წლის კალთასთან სამუდამოდ დახუჭა თვალები.

ისილი

წყვდიადში

(გაგრძ... [illegible])

ეროვნული ბიბლიოთეკა

— მაშ ასე უგზო-უკვლოდ დაიკარგა, ჰა?—დაარღვია სიჩუმე ერთმა.

— უშენოდაც ვიცით, რომ დაიკარგა!—მკვახედ მიუგო მეორემ.

— სად დაიკარგა, ნეტა, ჰა?—იკითხა მესამემ.

— სულელურად ნუ სვამ საკითხს: რომ ვიცოდეთ, სად დაიკარგა, წავიდოდით და მოვიტანდით!—შეუტია მეოთხემ.

— შეიძლება, მოიპარეს?—იკითხა მეხუთემ.

— მერე რა თუ მოიპარეს?—დაცინვით შეეკითხა მეექვსე.

— მილიციას გავუცხადებდით, ან გაზეთში გამოვაცხადებდით!

— ამხანაგებო, აქ ჩვენ სახუმაროდ კი არ შევკრებილვართ,—ახლად არჩეული საბჭოს პრეზიდიუმის წევრები! საცაა ჩვენი თავმჯდომარეც მოვა და მუშაობას უნდა შევუდგეთ, მაგრამ გუშინ დამთავრებული კრილობის მიერ მიღებული ნაკაზი პრეზიდიუმის მუშაობის შესახებ სადღაც გაქრა და არ ვიცით, საიდან დავიწყოთ საქმე!

— იქნებ აღვადგინოთ მეხსიერებაში ნაწილ-ნაწილად მისი შინაარსი ყველა ჩვენგანმა? აი, მაგალითად, მე მაგონდება... გულახდილად უნდა გამოგიტყდეთ, რომ არაფერი არ მაგონდება! ლექსად რომ ყოფილიყო დაწერილი, შეიძლება დამემახსოვრებოდა, მაგრამ პროზის არაფერი რჩება ჩემს თავში!

— მოდი ჩვენს იაგორას დავუძახოთ, მას კარგი მეხსიერება აქვს. ისეთ რამეებს წერს თავის მოგონებებში, რომ გაოცებაში მოდიხარ კაცი,—როგორ დაიმახსოვრა ამდენი წვრილმანი რამეები!

— ამ წუთში გამოვუძახებ იაგორას!—თქვა ამ საქმეში ყველაზე უფრო დამნაშავე მდივანმა და ტელეფონის მილს მოჰკიდა ხელი:

— სადგური... ჰა, სადგური... გესმის, სადგური-მეთქი, ალო! სადგური სდუმდა და არაფერს პასუხობდა.

მდივანი ამის გამო აღშფოთდა, მაგრამ ჩქარა გაიარა ამ აღშფოთებამ და უეცრად სახე გაუბრწყინდა.

— ამხანაგებო, მომაგონდა ჩვენი ნაკაზის ერთი მუხლი: იქ ნათქვამი იყო ტელეფონის ქსელის უმსგავსო მუშაობაზე და მის მოსაგვარებლად ახალი საბჭოს პრეზიდიუმის მიერ ენერგიული ზომების მიღების შესახებ:

— სწორია! იქ იყო ასეთი მუხლი!

— მაშ დავსწეროთ ეს მუხლი!

მდივანმა საწერ-კალმისა და ქაღალდის მომარჯვება ვერ მოასწრო დასაწერად, რომ სინათლე ჩაქრა.

— ვერ არის საქმე კარგად ჩვენს ელექტრო-სადგურში,—თქვა ვიღაცამ.

— ამხანაგებო, ესეც ნაკაზის მეორე მუხლი,—ელექტრო-სადგურის ცუდ მუშაობაზედაც იყო მუხლი იქ და მისი გაუმჯობესების შესახებ გვავალებდენ ზრუნვას. დაწერეთ ესეც!

— აბა როგორ ჩავწეროთ, როცა ვერაფერს ვხედავთ,—განაცხადა მდივანმა—წადით ვინმემ და მოიტანეთ სკოლიდან ლამფა. მაგრამ სკოლაში ფანჯრები ჩამტვრეულია, არც ათბობენ მას ზამთარში,—აი კიდევ ჩვენი ნაკაზის მუხლები! მე თითებს მოვღუნავ თითოეულ მათგანზე, რადგან ჩაწერა არ შეიძლება!

— ვზივართ ამ წყვდიადში და ვიგონებთ ნაკაზის მუხლებს. კინემატოგრაფია, რალა!—წამოიძახა ერთმა.

— ესეც მეხუთე მუხლი ნაკაზის და მეც მეხუთე თითს ვღუნავ. ნაკაზში კინო-თეატრების მუშაობაზეც იყო ნათქვამი!

— იცოცხლე, კაცო სწორად,—რავა მოხეთქილ ხესავით წამომაწექი თავზე!—უსაყვედურა ვიღაცამ მეზობელს.

— ესეც მეექვსე მუხლი და თითი!—ნაკაზი ავალებდა ახლად-არჩეულ საბჭოს პრეზიდიუმს ქალაქის ქუჩების პირას ხეების დარგვა-გამწვანების მიზნით.

— ბნელაში ვზივართ, მაგრამ ჩაის დალევა და საუზმე მომინდა! განაცხადა ვიღაცამ.

ვღუნავ მეშვიდე თითს!—კარგად მაგონდება, რომ ნაკაზი გვავალებდა გემო-კვების საკითხის მოგვარებას!

ამ დროს კარები გაიღო და ვიღაცა შემოვიდა კვნესით.

— ვინა ხარ და რა დაგემართა?—შეეკითხნენ წყვდიადიდან.

— ვინც გახლდათ, ისა ვარ, მაგრამ კისერი კინაღამ მოვიტეხე აქ მოსვლაში ჩვენი ქუჩების ორღობე-ჩოლოროებში!

— ვღუნავ კიდევ თითს მაგრამ მერვეა, თუ მეცხრე—არ ვიცი, რადგან ვერაფერს ვხედავ ამ უკუნეთი სიბნელეში!—ქუჩების მოკირწყვლის შესახებ, რომ არაფერი ყოფილიყოს ნაკაზში, ეს შეუძლებელია!

— თავმჯდომარე კი არსადა ჩანს ამდენხანს, ხომ არ გადაავიწყდა, რომ დღეს კრება გვაქვს დანიშნული?—ტელეფონი არ მუშაობს და მე კი ვერ წავალ მის მოსაყვანად, რადგან თითები მაქვს მოღუნული და მეშინია ვაითუ არ გაიმართონ!—განაცხადა მდივანმა.—ივანე წავიდეს.

ჩემს მეტი ვერავინ მოსძებნეთ, რალა!— წავალ, რა გაეწყობა.

ცოტა ხნის შემდეგ ივანე ბუზღუნით დაბრუნდა უკან.

— თავმჯდომარე ეკლესიის მახლობლად, რ[illegible] ლაფია, იქ ჩაფლულა თავისი „ფორდით". ვერც წინ და ვერც უკან ვერ გადის.

— ესეც ერთი თითი მოვღუნე—მეათე უნდა იყოს, რადგან არცერთი მოუღუნავი თითი აღარ დამრჩა! ნაკაზში რომ ქალაქის კეთილ-მოწყობის შესახებ იყო ლაპარაკი, ეს ყველას გეხსომებათ? სწორედ ამ ლაფის ამოშრობას და იქ ტროტუარისა და დასვენების ბაღის გაშენებას გვავალებდნენ ამომრჩევლები!

— უნდა ვუშველოთ თავმჯდომარეს და ამოვიყვანოთ ლაფიდან როგორმე!—წამოიძახა ვიღაცამ.

— მერე როგორ გინდა უშველო, როცა ქალაქში ვერც ერთ ცხენს, ან ულელ ხარ[illegible] ვერსად იპოვი!

— მე აღარ დამრჩა თავისუფალი თითი, მოღუნოს ვინმე სხვამ! საკითხი ეხება ტრანსპორტის საქმის მოგვარებას. ნაკაზში ესეც იქნებოდა უსათუოდ! განაგრძობდა მდივანი, და ამ წესით წყვდიადში ახლად არჩეული საბჭოს პრეზიდიუმის სხდომა გრძელდებოდა.

ს. თ—ია

მგელი მგელს აგრალებს

— რაო? საქონლის აღწერა დაიწყეს? სადა გყავს აღსაწერი საქონელი? რაც იყო ყველა მგელმა შეჭამა

საახალწლო „საჩუქარი“ №23

„საბარათო სისტემის გაუქმებით გადამყიდველებს და ჩარჩ-ვაჭრობის ნარჩენებს ესპობათ პურზე სპეკულაციის შესაძლებლობა“...

„1-ლი იანვრიდან პურის სპეც. სავაჭროებში გაიყიდება 17 ხარისხის პური“.

გაზეთებიდან.

ნახ. კროტკოვის.

— ტყუილი ყოფილა, რომ იტყვიან: გაჭირვება მიჩვენეთ და გაქცევას გიჩვენებთო... ახლა ამდარში გაქცევა კი არა გაფრენაც ველარ გვიშველის!

ნაციონალური ბიბლიოთეკა

„საჩუქარი“

„სტოკტონის (ინგლისი) უმუშევრებს საჩუქრად წიგნები გაუგზავნეს. მათ შორის იყო ცნობარი საშემოსავლო გადასახადის შესახებ“.
„პრავდა“.

ტომასს, ანუ ჩვენებურად,
მას უბრალოდ ჰქვია თომა,
ცხრა წელია აგერ უწევს
ხელდაკრეფით უქმად ჯდომა.
ვერ დასწამებს, ვერც კი იეჭვობს
ვინ თომას ზარმაცობას,
არც კუტია, არც სამყარი,
არც თუ მისდევს ის ლოთობას,
მუდამ ბეჯით მუშებს შორის
ითვლებოდა იგი მარა
ცხრა წელია სამუშაოდ
ბოლოს არვინ გაიკარა.
ერთხანს, თვეში სამჯერ-ოთხჯერ
იგი ქუჩებს მაინც გვიდა,
სამუშაო ამნაირი
სამერმისოდ იმედს გვრიდა.
მაგრამ ახლა, წელი გადის,
რაც შესწყვიტეს ქუჩის დაგვა.
თომასთვის და ბევრ სხვისთვისაც
შიმშილობის წელი დადგა.
მიმოყიდა თუ რამ ქონდა,
გაუთავდა ლანაზოგიც.
(ის ცოლშვილით დანატვირთი
არა იყო როგორც ზოგი).
ახლა თვითა არც ფული აქვს,
არც ავეჯი, აღარც ბინა,
ნაგვის ყუთებს სუფრად ხმარობს
და ხიდის ქვეშ ღამით სძინავს.
ერთი თვის წინ უკანასკნელ
შილინგს*) სიმწრით შეელია
(სმენია, რომ ზოგიერთთვის
ბრმა შემთხვევას უშველია)
და გაზეთში ამნაირი
განცხადება მოათავსა:
„მინდა შრომა, ვარ ჯანსაღი,
მუყაითი, ღვინოს არ ვსვამ.
დავიკისრებ რაც კი გნებავთ,
წავალ თუნდაც ჭირის კიდეს.
მინიმალურ ხელფასისთვის
რა ნაგავს არ ავიკიდებ“.
ის ყოველდღე აკითხავდა
ფოსტას რადგან, ყრუ იმედით:
—იქნებ ვინმემ მიპასუხოს,
გამეღიმოს იქნებ ბედი!
მაგრამ მუდამ დაღვრემილი
ბრუნდებოდა ისევ უკან.
გულზე ბოღმა აწვებოდა,
როგორც ღველფი მომქმედ
ვულკანს

მიდიოდა და ისევე
სანაგვე ყუთს აკითხავდა.
ქვითინებდა და ხიდის ქვეშ
ქვაზე სასთუმალს ცრემლით
რწყავდა.

*) შილინგი — ინგლისური ფულის ნიშანია ჩვენს ფულზე დაახლოებით 30 კაპ. ერთ შილინგში 12 პენსია.

რედაქციაში

რედაქტორი: — რა ჰქვია თქვენს სოფელს?
— სულე, ამხ. რედაქტორო. სწორედ აქედან ავირჩიე ჩემი ფსევდონიმი: სულელი.

ერთ დღეს, როცა ფარულ იმედს
წაიყვანა ისევ ფოსტაში,
თომა ისე გაახარეს,
რომ შემოჰკრა კაცმა ტაში.
უთხრეს: თომა, მოგვივიდა
ამანათი შენს სახელზე.
გადახდილი ექვს პენსსა და
ამანათსაც მოგცემთ ხელზე.
—ექვსი პენსი? სად ვიშოვო!
არ იქნება ისე მომცეთ?!
ანდა გახსნათ, შიგნაარსი
თქვენ ნახოთ და მე გადმომცეთ!
უარი სთქვეს რას იზამდა,
თომა ეცა ისევ ქუჩას
და ორი დღე იწვალა,
არც კი ახსოვს ვის არ [illegible].
მიიტანა ექვსი პენსი
მესამე დღეს გულის ძგერით,
და მიიღო ამანათი.
ვეღარ გაძლო მისი ცქერით-
ფიქრობს—ალბათ ქრისტიანი
კიდევ არის ვინმე ქვეყნად,
რომ ერთი თვის შემდეგ მაინც
შეიწყნარა ჩემი ხვეწნა.
და ჰა, ალბათ, სამუშაოც
და ავანსიც შემთავაზა!
ამ ოცნებით გამოართვა
ამანათი ერთხილად, ნაზად,
იქვე გახსნა და რომ ნახა
შიგ რა იყო— ეცა ელდა.
ჯავრისაგან საწყალ თომას
ნათელი მზე დაუბნელდა.
საგანგებოდ გაზეული,
მშვენიერი ყუთის შიგნით,
ვიღაც გულის შემატკივარს,
შეეწირა მისთვის წიგნი.
ორი წიგნი, უკეთ რომ ვთქვათ,
და ბარათი მოკლე, სხარტი:
„შვილო,—სწერდა მას ვიღაც
წიგნებს გიგზავნი ქრისტეს ხათრით
რადგან არ გაქვს სამუშაო
ალბათ დრო გაქვს ძლიერ ბევრი
წაიკითხე, შვილო, კრძალვით,
ცხონებულთა გახდი წევრი“.
გადაშალა წიგნი, ნახა—
ერთი იყო „სახარება“.
თვითონ მიხვდებით, თუ როგორი
ეგრძნო თომამ გახარება
მეორე კი — საშემოსავლო
გადასახადს ეხებოდა,
თითქოს თომას მილიონი,
ვით მემკვიდრეს ერგებოდა.
გულმოკლულმა თომამ წიგნი
იატაკზე დაახალა;
ფეხით სტკიპნა „სახარება“
სანამ ჰქონდა მუხლში ძალა.
შემდეგ თავში ხელი ირტყა,
უდიდესი სინანულით,
—სად დავღუპე ექვსი პენსი!
შევიძენდი პურს ამ ფულით.
ამ მაგალითს დაუკვირდა
და დაბოლოს მიხვდა თომა,
რომ არ კმარა ხელდაკრეფით,
უმოქმედოდ, უქმად ჯდომა,
რომ მუშის ხსნა არ იქნება,
ხელი თუ არ გაანძრია:
წყობილება ძირმომპალი
ძირზე თუ არ დაანგრია.

ხოზიკა

შეურაცხყოფილი

—ვიცი, ჩემისთანა შეძლებული ამ დუნიაზე ვინ იყო: მთელი სოფელი ჩემს ხელში იყო, ყველა ჩემს მამულში მუშაობდა... მაშ რალას მერჩოდენ, შა!

ეროვნული ბიბლიოთეკა

62 ხარი და მრისხანე მოსამართლენი

პროკურორმა გ. გაბედავამ უფრო მაგრა ჩაახველა და ხმაც აიმაღლა გაბედულად:

— ამგვარად დანაშაული ასი პროცენტით დამტკიცებულია. საზოგადოებრივი ქონების გაფლანგვა — ეს არის უაღრესად კონტრ-რევოლუციური ქმედობა. მე მოვითხოვ დამნაშავეთათვის უმაღლეს სასჯელს ყოველგვარი უფლების აყრით.

პროკურორზე ლმობიერი არც საზოგადოებრივი ბრალმდებელი თ. რაფავა გამოდგა.

— დამნაშავეების მიერ ჩაის პლანტაციების განადგურებას სარჩულად უძევს ნიღაბ-ჩამოფარებულ კულაკების იდეოლოგია: მათ უნდათ ნაცატუს კოლმეურნეებს ხელი აალებინონ ტექნიკურ და ციტრუსოვან კულტურების გაშენებაზე, ეს კი ნიშნავს ჩვენი ქვეყნის ეკონომიურად უკანდახევას დრომოჭმული ფეოდალიზმისაკენ. დამნაშავენი უეჭველად ღირსი არიან უმაღლესი სასჯელის. ამასთანავე ზარალი ერთიორად ანაზღაურებულ უნდა იქნის მათი საკუთარი ტყავიდან.

კოლმეურნეობის ეზოში გაისმა დამნაშავეების ზარელი ბღავილი. დიან ბღავილი, რადგან ასამართლებენ ზუგდიდის რაიონის სოფ. ნაცატუს კოლმეურნეობის 62 ხარს.

ასამართლებს ადგილობრივ შემდგარი რევტრიბუნალი: თავმჯდომარე — სოფ. საბჭოს თავ-რე ტ. რაფავა, პროკურორი — კოლმეურნეობის თავ-რე — გ. გაბედავა. საზ. ბრალმდებელი — თ. რაფავა.

როგორც აშკარა კონტრრევოლუციური ქმედობა დამნაშავეების დაცვა დამცველთა კოლეგიიდან არავის იდვა თავზე.

ტრიბუნალის თავ-რე ტ. რაფავამ პირუთვნილად დაიცვა სასამართლოს მიუდგომლობა და მიმართა ბრალდებულებს:

— უკანასკნელი სიტყვის თქმა ხომ არავის ნებავს?

ამ წინადადებაზე ფარფატითა და კოჭლობით წინ წამოდგა ერთი ბებერი ხარი და... წარმოიდგინეთ ენაც აიდგა. აბა ყური დაუგდეთ. რას ამბობს ბებერი ხარი:

— ამხანაგებო, მე იძულებული ვარ ხმა ამოვიღო. თქვენ ისეთ მდგომარეობას გვიყენებთ, რომ ჩირქს სცხებს მთელი ჩვენი სიცოცხლის პატიოსან მოღვაწეობას. კოლექტივის საკეთილდღეოდ ჩვენ არ დაგვიზოგავს არც ძალა არც ღონე, ვხნავთ, ვთესავთ ვეზიდებით, წელში და ქარში ვწუხდებით, წელებზე ფეხს ვიდგამთ და მაინც მადლიერი არავინა გვყავს. ჩვენთვის არც სმა, არც ჭამა, არც მოვლა. ზაფხულში ბალახი გვენატრება, ზამთარში თივა.

აბა შემოგვხედეთ, რისა ვგავართ. ყველა შრომის ინვალიდებათ ვართ გადაქცეული. უმაღლეს სასამართლოს პროცესს ჩვენ ფეხზე დგომით უნდა ვისმენდეთ. მაგრამ ისე ვართ არაქათგამოლეული, ხომ შეხედეთ, როგორ ვყრივართ ზოგი წაღმა, ზოგი უკუღმა. ასე გაძვალტყავებული არსებანი ვილას რაში ვჭირდებით ახლა? აკი მე და ჩემი ოთხი ამხანაგი რამდენჯერმე კიდეც მიგვიყვანეს კოოპერატიულ სასადილოში, მაგრამ იქაც კი დაგვიწუნეს და უკან გამოგვაბრუნეს.

თქვენ მშრომელთა წრიდან გამოსული მოღვაწენი ხართ და შეისმინეთ კიდევაც მშრომელთა ღაღადს. ერთხმად გეფიცებით ნაცატუს კოლექტივში ჩვენი ქედით მოზიდულ ყოველგვარ სიკეთეს, რომ ჩვენ არავითარი კონტრ-რევოლუციური და კლასობრივი მტრობა არ გვასულდგმულებდა ჩვენს დანაშაულში. გვშიოდა, უბედურად გვშიოდა და მხოლოდ იმიტომ გადავედით ჩაის პლანტაციებში. ამდენი თვეების განმავლობაში ძლივს ერთხელ იქ ამოვივსეთ გვერდი. მაგრამ აი როგორ ჩაგვეშხამდა ისიც. ჩვენდამი მოპყრობა რადიკალ[illegible]ვალა, ერთად-ერთი ისღა დაგვრჩენია: წავიდეთ და მგლებს შევაჭამოთ თავი!

აქ თავმჯდომარე რაფავამ სასტიკად დაიღრიალა:

— როგორ? იმუქრებით კიდევაც? ტერორის გვიცხადებთ? გაჩვენებთ სეირს!

ხუთი წუთის მსჯელობის შემდეგ განაჩენიც გამოიტანეს უკასაციოდ:

— ყველა ხარები სამი დღით გამომწყვდიონ ბოსელში.

გადაწყვეტილება სისრულეში იქნა მოყვანილი. სამი დღის განმავლობაში სრულ შიმშილი, წყურვილი, სიცივე, სახურავიდან ჩამომდინარე წვიმა და მუხლამდე ტალახი ოთხმა ხარმა ვერ აიტანა და „სულიც განუტევა".

ეს რომ ნახა პროკურორმა და კოლმეურნეობის თავ-რე გაბედავამ, ნიშნის მოგებით წამოიძახა:

— ეს კაი გაკვეთილია დანარჩენებისათვის. აბა ახლაც გადავიდენ ჩაის პლანტაციებში!

ნა—რი

ნახ. დონის.

— აღწერას არ გადაუშალო ჩემი თავი, თორემ იმაზე მეტს გირტყამ, რაც შენ ჩემთვის გიცემია!

მიჯნურის წერილი

ზოგიერთ გაზეთის ენაზე

ქატო!

ვითვალისწინებ რა მთელ ჩემი ... ფართობის სივრცის მოცულობის ტერიტორიაზე განლაგებულ ციცხლოვან გრძნობათა და შეკუმშულ ტევადობის დაწოლას, რომელიც შედეგია თქვენი ტანის, სხეულის მკვეთრად გამოკვეთილი აღნაგობის, კუბითი ხაზების გამოვლინებისა თვისობრივი რიცხობრივი და ხარისხობრივი მაჩვენებლებით, რამაც ჩემში ყოველგვარი გარეგანი ფაქტორების ზეგავლენის გარეშე, სტიქიურად, თვითმდინარებაზე დაყრდნობით ჰპოვა მიმღები პუნქტი, აგრეთვე ვუწევ რა ანგარიშს როგორც ჩემს, ისე თქვენს სათანადოთ მომწიფებულ ასაკობრივ მდგომარეობის თანაბრობას, რაც შეიცავს ორი სუბიექტის ურთიერთ ლტოლვის წინაპირობას სქესობრივ მონაცემობის საფუძველზე გაშლილ გრძნობათა და გამოცხადებათა ურთიერთგაზიარების შედეგად, თუ, რასაკვირველია, ადგილი არ ექნება ერთი მეორის მიმართ ოპორტუნისტულ შეუთავსებლობასა და უსულგულობა და შოკიდებულობას,—ყოველგვარი საქმის გაჭიანურების გარეშე მხარს დავაყენოთ საქმის კურსში ჩემი თქვენდამი მძაფრად გამოხატული ლტოლვის გამომჟღავნების სახით, ლტოლვის, როგორც ასეთი, რომელიც გადადის სიყვარულებრივ ჩარჩოში ყოველგვარი მიკიბ-მოკიბვის გარეშე, მინდა თქვენი ყურადღება გავამახვილო, ერთის მხრივ თქვენს მომავალ პერსპექტივაზე, რომელიც ჩემს შეგნებაში დაზუსტებული გეგმის მიხედვით, უსათუოდ მიზანსწრაფვის სტიმულისათვის გამოიღებს ურიცხვ ნაყოფს ყოველგვარი წონისა და დანაკარგების გარეშე. მეორეს მხრივ კი ხაზი უნდა გაუსვა ჩემს სამსახურებრივ „ავტორიტეტს", რომელიც ჩემს მაღალი განაკვეთის საფუძველზე ქმნის ყოველგვარ შესაძლებლობას თქვენი საყოფაცხოვრებო პირობების მზარდი გაუმჯობესებისათვის, ვიძლევი რა გარანტიას, რომ ჩემი გადაუდებელი საბრძოლო ამოცანა იქნება შეუნელებელი ბრძოლა თქვენი ყოვლისმხრივი მომსახურეობისათვის, რომლის დროს ყურადღების ცენტრში მოექცევა დაყენებული თქვენი მომარაგება როგორც დეფიციტიური, ისე ფართო მოხმარების საგნებით ყოველგვარი იძულებითი ასორტიმენტის გარეშე. რაც შეეხება სამართლიანობის ...ზებს, ვფიქრობ, რომ ჩვენი ერთად ცხოვრების პირველ ეტაპზე საქმე გვექნება მთლიანად და სავსებით დამაკმაყოფილებელ კონტრაქტთან, ხოლო ჩვენი გამრავლების შემთხვევაში არ არის გამორიცხული შესაძლებლობა გამოყენებული იქნას იქვე მდიდარი სამზარეულო სათანადო რეკონსტრუქციის შემდეგ.

მე მგონი აქ ზედმეტია ყველა დეტალების ჩამოთვლა მით უფრო ჯერჯერობით, სანამ არავითარი სიგნალი არ მაქვს თქვენგან, რასაც უსათუოდ მოველი, რათა კარითად გეგმით სამზადისი საოჯახო დანადგამების წესრიგში მოსაყვანად. ყოველივე ეს შემდეგისათვის გადავდოთ. ვეცდები თქვენი პასუხის მიღების შემთხვევაში გიპასუხო უფრო შინაარსიანი წერილით, რომელშიაც ყველაფერი უფრო დაზუსტებული და დაგეგმილი იქნება.

მაშ, გაუმარჯოს პირველ ნაბიჯს! წინ, ახალი გამარჯვებისაკენ!

იპოლიტე.

წერილის ხელში ჩამგდები:
ხეგეირ--ბენ-ყეიხ

ნახ. დონის

— სამი ფუთი ვარ და დღეში სამი სკამი მემტვრევა. ვინ არის დამნაშავე: მე. სკამი თუ მისი გამკეთებელი?

ელვა

მიტინგი

მალარობ-კარი. (დუშეთის რაიონი) ფოსტის შენობაში შესდგა ვირთხების მიტინგი. მიტინგმა ერთხმად მიიღო დადგენილება, რათა მადლობა გამოეცხადოს საბჭოს თავმჯდომარე შალვა მუშკუდიანს, რომელმაც დიდი დახმარება გაუწია მათ სამკითხველოს წიგნების გადაკვეთით და შიმშილისგან იხსნა. მიტინგი პირობას იძლევა, რომ წიგნების „დაბრა დამუშავება" სწრაფი ტემპებით მიმდინარეობს და ახლო ხანში დამთავრდება.

ჭაკარბე

ბათომი. უგზო-უკვლოდ დაიკარგა ბათომის პოლიკლინიკის ექიმი ჯინორიძე. მის მოლოდინში გულწასული ავადმყოფები მწუხარებას აცხადებენ საყვარელ ექიმის დაკარგვის გამო და პირობას დებენ, რომ რამოდენიმე დღე კიდევ დაიცდიან, რადგან მათ კარგად იციან თუ:

„როს ექიმი ავადმყოფებს
დახმარების არ თვლის ღირსად,
კვირაობით ელოდინებს,
სასეირნოდ დადის ისა;
„პირსა შიგან გამაგრება
ისე უნდა, ვით ქვითკირსა.
არ გასწირავს კაცს ნაანგი
ექიმისგან განაწირსა"!

ცივი წყალი და ცხელ-ცხელი ცირკულიარები

ძრის ტფილისში კიბალჩიჩის ხევი, ოლესლაც სუპკარაპეტის ხევად წოდებული. ხევი ჩვეულებრივია, მაგრამ შიგ ანკარა ნაკადულის მაგივრად ამყრალებული სიბინძური მიედინარეობს.

ხევში მცხოვრებლები ხშირად მიჰყვრი ან ხოლმე თავს თავიანთ პატარა ბავშვებს და ასწავლიან, რომ ხევს იქით, ქალაქში გაყვანილია წყალსადენი მილები, რომლებიც სახლებშიც კი შედიან და იქაურ მცხოვრებლებს, ერთი კილომეტრის დაშორებით აღარ უხდებათ წყლისათვის სიარული. ასწავლიან, რომ არსებობს კანალიზაცია, რომლის საშუალებითაც საპირფარეშოს სიდიდე მდინარეს უერთდება და ქალაქში არ დგას საპირფარეშოდან გადმოხეთქილი ღამის ოქროს შემზარავი სურნელება. ჭრელი ნაირნაირი ყვავილებით და ვარდებით არის მორთული და ტფილისი [illegible] დება სანიმუშო ქალაქი.

ამას გეოგრაფიის ხაზით ასწავლიან.

[illegible]ტორიის საგნის პროგრამას კი [illegible] სხვა ამბავი შეადგენს:

29 წელს, მაისში, ერთ მორიგე[illegible] დილას ხევში ვიღაც ორი [illegible]ბი ახალგაზრდა გაჩნდა. მათ [illegible]ც უცნაური აპარატები მოიტ[illegible]ს. ხევის პირზე დადგეს და შიგ [illegible]იტიბოდნენ. ადგილობრივი [illegible]ნებს შიში მოიცვა.

— ამბობენ, მთელი შინობები უნდა დაანგრიონ ამ ხევში!— ამბობდა ერთი.

— დაანგრიონ კი არა, ტრამვაი უნდა გაიყვანონ!— უმატებდა მეორე.

— ტრამვაი კი არა, ხევში წყალი უნდა მოიყვანონ და ჰესი უნდა დადგან!— ეკამათებოდა მესამე.

როგორც იყო მიბედეს და ახალ მოსულებს შეეკითხენ.

— არ შეიძლება აგვიხსნათ რისაა ეგ მბრუნავი მანქანა, ან რას გვპირდებით?

— ჩვენ „წყალკანალტრესტის“ მუშაკები ვართ. მოემზადეთ სიხარულისათვის! წელს მალე თქვენ ეზოებში, სახლებში, სამზარეულოებში წყალი იქნება.

სიხარულმა მოიცვა იქაურობა. მობინადრეებმა წყალსაზიდი ჯოხები (კარამისლა) დაამტვრიეს, კასრები არქივს მიაბარეს და წყლის მოლოდინში ამაყად გამოიყურებოდნენ.

და ასე გაიარა ერთმა წელიწადმა.

ერთი წლის შემდეგ, ერთ უმშვენიერეს დღეს ისევ გამოჩნდნენ შარშანდელი ტექნიკოსები, იგივე აპარატი მოიტანეს და გზები გაზომეს.

— წელს კი აღარ მოგვატყუებენ! —იძახოდენ მობინადრეები.

მაგრამ იმედი არ გამართლდა:

ყოველ წელიწადს მოდიან „წყალკანალტრესტის“ მუშაკები, გზებს ზომავენ და დაპირების შემდეგ იქაურობას ტოვებენ. მობინადრეები კი ასწავლიან ბავშვებს ჩემოდ მოყვანილ ამბებს და ღიღინებენ:

„კანალტრესტის მსახურთ ველით
ხვა მოდის და ის კი —არა
ამ ბნელაში მოხკლას დათვიც
კი ვერ შეძლებს ის კიარა“.

26 კომ. სახელობის რაიონის კომუნალური მეურნეობის მუშაკები კი ოცულში იწერებიან აქეთ-იქით ცირკულიარების გზავნით. **ზია**

გაიცანით
(ძირულა)

სკოლის გამგემ გამოაცხადა:
—„ვისაც გინდათ წიგნებით,
ბოდიშ,—ფული მომიტანეთ,
კაბინეტში ვიქნებით!—
არ ჩამორჩა ვანო ნიკოს
ნიკო—პეტრეს, პეტრე—პავლეს
მიაშურეს შეგირდებმა,
გამგეს ფული ჩაუთვალეს
მოიტანეს წიგნები და
დაგვიღონდა ვანო, სერგო.
ფული ყველამ გაიღოდა
წიგნი ათში ორ კაცს ერგო
მე არ მჯერა წიგნის ფულზე
რომ „ითბობდეს“ გამგე ხელებს
მაგრამ მაზე ამბობენ. რომ
ხელს უწყობსო შავსიელებს
სხვაც ბევრი გვყავს, ნიანგო-ჯან
ძირულაში საქმე მრუდი,
მაგრამ იმათ ავკაცობას
გაამწარებს შინი კუდი.

ქ—ტა

გარისახო (დუშეთის რაიონი)

სოფლის საბჭოს თავმჯდომარედ
იყო ბიჭი გაბრიელი
თავის ძმა-ბიჭების გარდა
არვინ ჰყავდა მადლიერი.

ქორისფქვილი გააცოცხა,
გაყიდა და მოილხინა;
თანაც ათას-ხუთას მანეთს
თვის მუცელში მისცა ბინა! **ტ.ა.**

ნახ. ისაევის.

26 კომ. სახ. ბაღში ხოლიგანები თარეშობენ“

უპასპორტო ხულიგანი: — ვილაც არის, ისე ხალოდავად დილობენ, ეტყობა ჩვენი ბიჭებისაგან გა-ფცქვნილი იქნება!

შეცდომის გასწორება

ჩვ. ჟურნალის 26 №-ში მე-10 გვ. გაპარა შემდეგი შეცდომა: მე-9 აბზაცში (ზევ.) სწერია: „ლიზის ავტორი გრიშაშვილი“ და სხვ. უნდა იყოს: (ლექსის ავტორი ქ. მაყაშვილი). თუ ვინმე... და სხ.

გ ო დ ო რ ი

მ. ველისპირელს (ოჩემჩირე) მივიღეთ თქვენი პატაკი, რომელითაც გვატყობინებთ:

ნოქარი გვყავს აქვსენტია
ამარაგებს შაქრით ჩარჩებს
ჩანგლის მეტი მას ნიანგო
ვერაფერი ვერ მოარჩენს

ამასთან ერთად ნიანგსაც ეხვეწებით:

ჩამოდი და ინახულე
გაიძვერა აქვსენტიო,
თან ჩაშგალი მოიტანე
შეუცვალე აქცენტით.

სიამოვნებით ვასრულებთ თქვენს შუამდგომლობას.

—:—

კოტიკ - მახნატიკს (ქობულეთი) ამაოდ ეძებთ ჩვენგან თანაგრძნობას, როდესაც ასეთ ლექსს გვიგზავნით:

ბათომიდან
გამოვიდა
ჩქარი მატარებელი,
შემოვიდა
რევიზორი
ჩვენი გამმწარებელი
უბილეთოდ
მოვდიოდით
ერთად მე და ნარიმან
არ დაგვინდო
ოჯახქორმა
აგვაცოცა ჯარიმა.

აშენდა მისი ოჯახი! აწი მაინც ისწავლით ჭკუას. და გაიგებთ, რომ რევიზორები ერთად ერთი პროფესიის ხალხია საბჭოთა კავშირში, რომლებსაც ხელის შეწყობის ნაცვლად ევალებათ ებრძოლონ „მეკურდღლეობას“. (რკინისგზელები უბილეთო მგზავრებს „კურდღლებს უძახიან).

—:—

ვასოს (ჭიათურა) მექრთამე ტყის მცველის კავლაშვილის და მისი „პაციენტის“ ზ. ჯაჯანიძის შესახებ იწერებით:

ნიანგო-ჯან, გაიცანი
ჯაჯანიძე ზურაბაო,
კავლაშვილმა—ტყისა მცველმა
მასთან ჭამა მურაბაო.
ჯაჯანიძემ კავლაშვილი
აქეიფა სამი დღეო
და სანაცვლოდ
ტყიდან „ჩუმად“
წააცოცა სამი ხეო.

ჩვენ კი სხვა წყაროებიდან ვიცით, რომ ჯაჯანიძემ ტყის „მცველი“ კავლაშვილი კი არ აქეიფა, არამედ მას „უფასოდ“ დაუხერხა ხე-ტყის მასალა სამაგიეროდ „უფასოდ“ [illegible] სახელმწიფო ტყიდან სამი ძირი ხე. ამ შემთხვევაში „ხელმა ხელი დაბანა“, მაგრამ ჭიათურის სატყეო განყოფილებას არ შეეფერება ასეთ საქმეში ხელის დაბანა.

—:—

ხვლიკს (შორაპანი) თქვენს ლექსში ასეთი მარგალიტებია:

აჟფრინე ალალიო,
რაც არ არი, არ არიო.
საბჭოს წევრათ აირჩიეს
ამხანაგი ბარამიო.

რა კავშირი აქვს ალალის აფრენას ბარამის საბჭოს წევრათ არჩევასთან? პოეტი საიათნოვა ამბობდა: „სიყვარულის ბაღშია ჭკუა დამეკარგაო“ რაც საიათნოვას სიყვარულის ბაღში მოსვლია, ის თქვენ რითმების ძებნაში გემართებათ.

აკაკის (აქვე) იწერებით:

„ტფილისის ქალაქის რკ. გზის ტრესტი მუშათა წინადადებებს ამუავებსო“.

„ცილისწამებაა“: ის კი არ ამუავებს უკვე დაამუავა მუშათა წინადადებანი, თუნდაც 1 და 2 მარშრუტის ვაგონების მოძრაობის შესახებ.

ნახ. ოთაროვის.

— არ შეიძლება დარბაზიდან ბაქანზე გამოსვლა და ბაქნიდან დარბაზში შესვლა.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ამხ. ლიტვინოვის და საფრანგ. სავარ. საქმ. მინისტრის დავალს შორის დაიდვა ახალი სამშვიდობო შეთანხმება, რომელიც ცივ წყალს ასხამს გერმანელ ფაშისტების იმპერიალისტურ გეგმებს. (გაზეთებიდან).

ნახ. ლურიესი.

10—

გერმანელი ფაშისტი: ეს რა ცივი შადრევანი მოდის! გამიშვით! თავს უნდა ვუშველო!

სტამბა „კომუნისტი“, კამოს ქ. 68. მთავლიტის რწმუნებული 7618 ტირაჟი .1.000.